

2020.

Erdély

határtalanul!

ERDÉLY

Baja

1. nap

A 2020. évi Határtalanul pályázat a pandémia miatt a 2020/2021-es tanévben nem valósulhatott meg, így amikor 2022. tavaszán arról értesültünk, hogy lehetőségünk van pótolni az utazást, nagyon örültünk. Húsvét után kora hajnalban indultunk az iskola elől. Felsőszentivánon felvettük a helyi iskola tanulóit is. Gyorsan a határhoz értünk, ahol nem kellett sokat várni, így folytathattuk utunkat.

Első állomásunk **Arad** volt, ahol megkoszorúztuk az emlékművet. Ezután **Déva** várához érkeztünk, ahol jól esett végre kicsit kiszállni a buszból és egy nagyobb sétát tenni. A parkolónál megtekintettük híres sportolók szobrait is. Ezután a következő állomás **Gyulafehérvár** volt, ahol megnéztük az érseki székesegyházat. Itt található a Hunyadiak síremléke. Szerencsénkre pont délben voltunk ott, így láthattuk az őrsgéváltást, amit korabeli ruhákban, dobosokkal, lovasokkal minden nap előadnak.

Innen **Segesvárra** mentünk, ahol egy órás szabad programot kaptak a tanulók, miután megtekintettük Dracula gróf házát.

9 órakor érkezünk meg első szálláshelyünkre, ahol az egyik csoport leszállt. Tovább haladva érkezünk Gyergyóújfaluba, további három szállásra osztották szét a csoportot. Fáradtan, élményekkel teli nap után finom vacsorával vártak szállásadóink.

2.nap

Az ébredés és a finom reggeli után, nyolc óra körül indultunk az aznapi programunkra. Elsőnek a gyergyóújfalvi **Elekes Vencel Általános Iskolába** mentünk, ahol az iskola igazgatója mesélt nekünk az épületről, a helyi oktatási rendszerről, szokásokról, értékelési rendszerükről. Percekkel később a hetedikesek terme felé vettük az irányt, ahol a tanulók és osztályfőnökeik fogadtak minket. Ahogyan mindig, most is ajándékot vittünk az ottani diákoknak. A beszélgetés után fociztunk. A meccset sajnos elvesztettük, de az élmény a fontos. A meccs után indultunk is a buszhoz, elkészöntünk tőlük, és indultunk a következő programra.

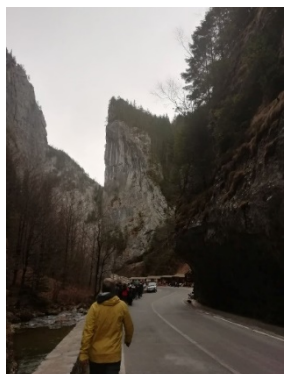
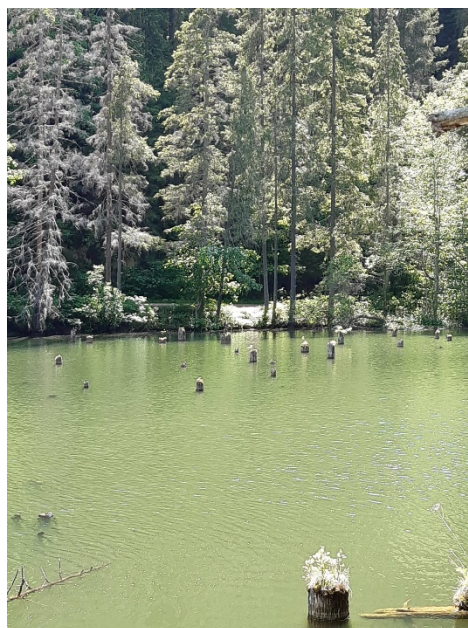

A második úti célunk a **Súgó barlang** volt. Odafelé a túravezető mesélt nekünk a tájról, a falvak nevééről, történetéről. Odaérkezve lelkesen indultunk felfelé. Bár a terep egy kicsit nehéz volt, páran még versenyeztek is. Mikor a pihenőhelyhez értünk, ettünk, ittunk, beszélgettünk.

Felfedeztünk egy közelben lévő forrást, aminek hűvös vize nagyon jól esett. A pihenő után még feljebb mentünk. Az út még meredekebb volt. A barlangot lámpákkal felszerelve, két csoportban néztük meg. Odabent haladva elég nedves volt a talaj, ezért meg-meg csúsztunk, és néha a fejünket is bevertük, de segítettünk egymásnak, így gond nélkül vettük az akadályokat. Elég hideg is volt bent, de a látvány megérte. A cseppkőképződmények úgy csillogtak a lámpáink fényében, mint a gyémánt. Denevért is volt szerencsénk látni, bár volt, aki ennek annyira azért nem örült. Még eltöltöttünk a pihenőhelyen egy kis időt, aztán tovább indultunk.

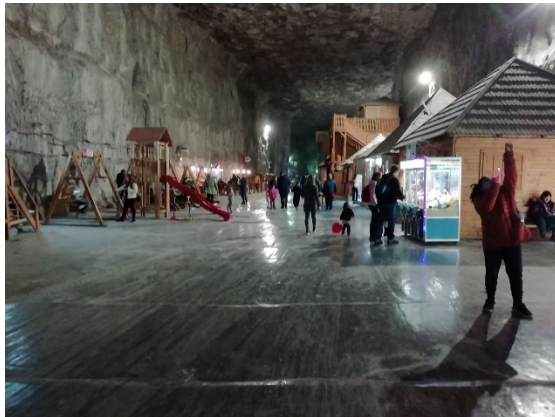
A következő helyszín a **Békás szoros** és a **Gyilkos tó** volt. A Békás szoroson átsétálni nagyon furcsa érzés volt. Hatalmas sziklák magasodtak fölénk, mellettünk pedig egy patak csörgedezett. A Gyilkos tó mondáját még a buszon utazva hallgattuk meg. Mikor odaértünk úgy nézett ki, ahogy hallottuk: a fenyőtörzsek kiálltak a vízből. Az idegenvezetővel körbe sétáltuk a tavat. Visszaérkezve csoportképet készítettünk. Képkészítés után elengedtek bennünket nézelődni, vásárolni.

Késő este érkezünk a szállásainkra éhesen, ahol meleg vacsorával vártak minket. Senkit nem kellett altatni, mindenki gyorsan mély álomba zuhant.

3. nap

Ezen a reggelen egy kicsit tovább aludhattunk, ami nagyon jólesett az előző kimerítő nap után. Az időjárás jelentés szerint erre a napra esőt mondtak, így Csicsajba sajnos nem tudunk kimenni. Helyette a **Parajdi sóbányát** néztük meg. Székelyföld egyik legkülönlegesebb látványossága, Európa egyik legnagyobb sókészletét rejt a föld alatt. A Kárpát-medence legjelentősebb sókitermelő vidékének központja Parajd. Megtudtuk, hogy a parajdi só az óceán kiszáradásakor keletkezett, tartalmaz minden ásványi anyagot és nyomelemet. Miután meghallgattuk a sóbányáról szóló kiselőadást, szabadprogramot kaptunk.

Később visszasétáltunk a buszhoz, és utunk **Korondra** vezetett, ahol sok kézműves él. Itt meghallgattuk és néztük, hogy milyen a taplászat, és milyen szép holmik készülhetnek tapló gombából. A fazekasműhelyben pedig ki is próbálhattuk, hogy hogyan készülnek a különböző kerámiák. Amint itt végeztünk elmentünk a bazárba, ahol sok-sok díszített fazekas árut láthattunk és persze vásárolhattunk is.

Ez a nap is jól telt.

4.nap

Kirándulásunk következő napján **Székelyudvarhelyre** mentünk. Az odavezető úton megnéztük a **Zetelaka** víztározót, és két nagyon szép, festett , faragott székelykaput.

Székelyudvarhelyen először a Vasszékely szobrot néztük meg, utána az Emlékezet Park következett, melyben egy szoborpark található. A szoborparkban 13 híres magyar ember mellszobrát láttuk, ahol koszorút helyeztünk le és gyertyát gyújtottunk II. Rákóczi Ferenc szobra előtt. Ezután mentünk **Szejkefürdőre**. A székelyföld leírójaként ismert Orbán Balázs sírhelyéhez sétáltunk, ahol koszorút és mécsest helyeztünk el. Az utat székelykapuk sora mutatta. A 16 db kapu közt volt olyan, ami több, mint 200 éves volt.

A **Mini Erdély Parkban** is végig sétáltunk, kisvonatoztunk.

5. nap

Mostanra már nagyon fáradtak voltunk, így a reggeli kelések is egyre nehezebben történtek. Reggeli után az idegenvezetővel először Szovátnán néztük meg a Medve tavat, majd a **Mohostőzezláphoz**, végül a **Szent Anna-tóhoz** mentünk, mely során a természeti ritkaságok mellett a csodálatos erdélyi mondavilággal is foglalkoztunk. Csíkszeredán a székely kultúrtörténettel foglalkoztunk, majd **Csíksomlyóra** mentünk a kegytemplomhoz, ahol a Kárpát-medence legismertebb Mária szobra található.

6. nap

Elérkeztünk erdélyi kirándulásunk utolsó napjához. Korai kelés után elfogyasztottuk a reggelinket, elbúcsúztunk szállásadóinktól és hazafelé indultunk. A fáradságtól a buszon csend volt, mindenki aludt. **Kolozsvár**ra érve Mátyás király lovas szobránál rövid leírást olvasott fel egy felsőszentiváni diák. Itt is sok fotót csináltunk. Kissé fáradtan, de nagy lelkesedéssel és kíváncsian vártuk, hogy a **Tordai sóbányához** érjünk. A méltán népszerű tordai hasadék mellett a nagy múltú város, Torda fő látnivalója az évszázadok óta működő sóbánya, mely Erdély egyik legérdekesebb látványossága. A bányába minél lejjebb haladtunk, egyre hűvösebb levegő csapott meg minket. A mennyezetről a természet által kialakított sóoszlopok lógtak lefelé. Szemet kápráztató látványban volt részünk. Amikor kézzel érintettük a falat, mintha vizes lett volna. A harang alakú teremhez, óriáskerékhez, minigolfhoz, játszótérhez lifttel és lépcsőn is lejuthattunk. Rengeteg lépcső volt. Mire végre leértünk, kiderült, hogy van még egy szint, ahol csónakázni lehet. A tó vize egészen feketének tűnt. Felfelé a legtöbben inkább a liftet választottuk. Megállapítottuk, hogy gyönyörű, de a parajdi sóbányában több látnivaló, és hasznos szabadidőt eltöltő program, valamint vásárlási lehetőség is van.

Nem túl sokat időztünk itt, elindultunk hazafelé. Fél 7 körül már Csávolyon voltunk a csodálatos élményeinkkel együtt.